

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Erhvervelse og Fortabelse af Indfødsret.

(Lovforslaget findes i Tillæg C., Sp. 215—20.)

Indenrigsministeren (Bardouffeth): Det Regeringsforslag, der i Fjor blev fremsat for dette høje Ting, blev jo efter en ret indgaaende Behandling vedtaget enstemmig her i Tinget og oversendt til det andet Ting, der imidlertid paa Grund af Rigsdagssamlingens Slutning ikke naaede at faa det behandlet til Ende. Ved indeværende Sessions Begyndelse fremsatte jeg derfor i det andet Ting efter allerhøjeste Bemyndigelse Lovforslaget i samme Skikkelse, som det var vedtaget her. Saaledes, som det nu foreligger vedtaget i Folketinget, adskiller det sig kun fra den Form, hvori det blev vedtaget af Landstinget i Fjor paa ganske enkelte Punkter, med Hensyn til hvilke jeg skal gøre nogle ganske faa Bemærkninger.

Der er saaledes kun en Ændring, som kan anses for en Realitetsændring, nemlig en Bestemmelse i § 2, der gaar ud paa at forandre Tidsgrænsen med Hensyn til Afgørelsen af Spørgsmaalet om Indfødsret for Personer, der ikke ifølge Fødsel have erhvervet Indfødsret, men dog ere fødte her i Riget. Det var, som ærede Medlemmer ville erindre, i Landstingets Affattelse og i det oprindelige Regeringsforslag fastsat, at denne Tidsgrænse skulde sættes ved 22 Aars Alderen i Lighed med, hvad der er gældende efter den svenske Lov om Erhvervelse og Fortabelse af Indfødsret af 1894 og ligeledes er gældende Ret i Norge. Det var væsentlig af Hensyn til at bringe Overensstemmelse i Reglerne i alle tre Lande, at man ogsaa her foreslog 22 Aars Alderen fastsat som Grænse, medens der ganske vist kunde gøres den Betragtning gældende, at vi have en Myndighedsgrænse af 18 Aar, hvorimod de andre nordiske Riger have 21 Aar, et Forhold, som maaske har været bestemmende for Lovgivningen i Sverige og Norge paa dette Punkt. Naar der nu i Folketinget er udtalt Ønske om at sætte Grænsen ved 19 Aar, har det særlig været Hensynet til, at det for mange unge Mennesker er af Vigtighed allerede ved denne Alder at have paa det rene, hvorledes de ere stillede i Henseende til Indfødsret, da det deraf vil være afhængigt, hvorvidt de kunne komme ind i den Livsstilling, de ønske. Jeg har derfor for mit Vedkom-

mende ikke ment at burde modsætte mig en Forandring paa dette Punkt, saa meget mere som det ogsaa under Lovforslagets Behandling her i Fjor var under Ventilation, hvorvidt man burde bibeholde Regeringsforslagets Bestemmelse paa dette Punkt.

I § 3 er der dernæst i 2det Stykke tilføjet en forklarende Parentes til Forstaaelse af Udtrykket „umyndige“. Parentesen indeholder de Ord „under 18 Aar“, og denne Tilføjelse er der intet at bemærke til. Ej heller er der noget at indvende mod den Ændring, der er foretagen i § 5, 1ste Stykke, hvorefter Udtrykket „Hustru eller umyndige ægte Barn“ er forandret til „Hustru eller umyndige ægte Børn“. Det har neralig kun været en Tilfældighed, at man har benyttet dette Udtryk her, naar der samtidig i § 7, næstsidste Stykke, og § 8, 2det Stykke, er benyttet Udtrykket „Hustru og umyndige ægte Børn“. Det har sikkert ikke været Hensigten at opstille en Realitetsforskel paa dette Punkt, og derfor tror jeg, man kan betragte det som en formel Rettelse, der uden Betænkning kan tiltrædes.

Den sidste Ændring, der er foretagen i Folketinget, er i § 11, 1ste Stykke, hvor det af det paagældende Udvalg ønskedes udtrykkelig fastsat, at Bestemmelsen om, at de Kvinder faa Indfødsret, som ved Lovens Ikrafttræden leve i Ægteskab med indfødte Mænd, skulde have Hensyn ogsaa til alle Mænd, der have dansk Indfødsret, idet Udtrykket „indfødte Mænd“ mulig kunde fortolkes saaledes, at det ikke omfattede dem, der ere naturaliserede. Dette kan altsaa ogsaa betragtes som en redaktionel Ændring.

Jeg tror derfor, man uden Betænkning kan tiltræde samtlige disse Ændringer, og jeg tillader mig at anbefale dem til det høje Tings Vedtagelse, ligesom jeg i det hele tør anbefale Forslaget til det høje Ting, idet jeg tillige minder om, at selve Forslaget jo er Resultatet af en Kommissionsbehandling af Repræsentanter fra samtlige tre nordiske Riger og vil bringe vor Lovgivning paa dette Omraade i Overensstemmelse med de internationale Retsregler paa samme Omraade.

Nellemann: Jeg skal ligeledes opfordre det ærede Ting til at vedtage denne Lov, saaledes som den nu er kommen fra det andet Ting. Som den højtærede Minister har bemærket, er jo den eneste reelle Forandring, der er foretagen i Forslaget, efter at det har forladt dette Ting, at man